

ми за мене, ѿ за мой те словеса, ѿ сынъ человеческій ще да се засрами за него, когато дойде въ слава та своя, ѿ (въ слава та) на-ѿтца своего, ѿ на-свати те Ангели.

27 И говоримъ ви воистинну, има нѣкон ѿ тѣхъ што стоатъ тѣка, които не шатъ да вѣсатъ смѣръть, доклѣ не вѣдатъ царство то Бжїе.

28 И послѣ по тѣхъ словеса, колкото до ѿсмы дни, земѣ Петра ѿ Іакова ѿ Іуанна, ѿ качи се на гора та да се помолѣ.

29 И като се молеше, видо на-лицѣ то мѣ быдѣ дрѣго ѿче, ѿ дрѣхи те мѣ вѣлы ѿ блжшѣхасе.

30 И ѣто, двѣ мѣжа разговарахасе съ него, които бѣхъ Мωсѣй ѿ Илїа :

31 И ѿнѣ се ѿвѣха со слава, ѿ говорѣха (за) ѿзлазениѣ то мѣ, коѣто шѣше да свѣрши во Іерусалимъ.

32 А Пѣтръ, ѿ ѿнѣа който бѣхъ съ него, бѣхъ ѿтагчени ѿ сонъ: ѿ като се совѣдѣхъ, видѣхъ слава та мѣ, ѿ двѣ та мѣжа, които стоѣхъ съ него.

33 И когато се ѿдѣлавахъ ѿнѣ ѿ негѣ, рече Пѣтръ на Іисуса : Оучителю, докѣ ѣ да вѣдеме тѣка нѣ : ѿ да направиме три колѣкы, ѣднѣ за тебе, ѿ ѣднѣ за Мωсѣа, ѿ ѣднѣ за Илїа : зашто не знѣеше що говорѣше.

34 И като говорѣше тѣхъ словеса Пѣтръ, дойдѣ ѣдинъ ѿблѣкъ, ѿ ѿвѣстѣнѣ ги : а оученицы те се оуплашихъ когато вѣзохъ ѿнѣ въ ѿблѣкатъ.

35 И чѣсе гласъ ѿзъ ѿблѣкатъ, който говорѣше : тѣа ѣ сынъ мой возлюбленный, него слышайте.

36 И когато быдѣ тѣа гласъ, намерѣсе Іисусъ самѣ, ѿ ѿнѣ оумжачахъ, ѿ не казѣхъ ни комѣ нишо въ ѿнѣа дни ѿ ѿнѣа (работы) што видѣхъ.

37 И въ дрѣгѣатъ дѣнь като слызохъ ѿ гора та, срецина го многъ народъ.

38 И ѣто, мѣжъ нѣкой ѿзъ-выкасе ѿ народатъ, ѿ рече : Оучителю, молимъ ти се погледни на сына моего, зашто ми ѣ ѣдинороденъ :

39 И фѣша го дрѣхъ, ѿ ѿзведнашъ вѣка, ѿ трѣшка го съ пѣны, ѿ ѣдѣ ѿнѣа ѿ негѣ, когато го оуталѣжи.

40 И молихъ се на оученицы те ти да го ѿзгонятъ, ѿ не могѣхъ.

41 И ѿговорѣ Іисусъ, ѿ рече : ѿ родѣ невѣрный ѿ развращеннѣ, до когѣ ще вѣдемъ съ васъ, до когѣ ще вѣдемъ съ васъ, до когѣ ще вы терпѣимъ ; доведѣ ми сына твоегѣ тѣка.

42 И като ѿдѣше сынъ мѣ, трати го дѣлѣ дѣаволо, ѿ стрѣсе го. А Іисусъ запрѣти